

Toth Sándor szobrász kiállítása nyílik ma, csütörtökön, a Gulácsy Lajos Teremben. Déltűn 5 órakor Karácsonyi Sándor, egyetemi tanár nyitja meg.

Táblakép-festészeti Biennálé a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában, és az Ifjúsági Házban.

Szathmáry Gyöngyi szobrászművész kiállítása a Móra Ferenc Múzeum Kupa galériájában, szeptember 19-ig. Nyitva: 10-től 18 óráig.

Keserű Ilona festőművész gyűjteményes kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 20-ig. Nyitva: 10-től 18 óráig.

Az Akvarista szakkör és a MATOE közös kiállítása a SZOTE Dóm téri Oktatási Épületben.

Váradi Gábor grafikai a Sajtóház klubjában, augusztus 20-ig. Nyitva: hétköznap 9-től 18 óráig.

Hobbim a vasút. Országos vasútmodell-kiállítás a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 20-ig. Nyitva: 10-től 18 óráig.

A Kass Galéria kiállítása a Vár utca 7. szám alatt.

A munka poézise. Képzőművészeti kiállítás Csongrád megye fejlődésének elmúlt 40 esztendejéről a Fekete Házban. Nyitva: 10-től 18 óráig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Móra-émlékszóba; Hunok, avarok, magyarok; Csongrád megye gyógyszerészetének múltjából; Ember és környezete; Csongrád megyei parasztbútorok és népi viseletek; Kóolaj és földgáz; Lucs-képgyűjtemény; Buday György metszetei.

Ifj. Lele József néprajzi gyűjteménye. (Tápe, Vártó utca 4.), nyitva: 3-től 6-ig.

„A díszletet nem kell megtapsolni”

Hont és az oroszlanok

Kedd este van, elmúlt tíz óra. Markó Iván izzad, csapzottan még átvesz néhány jelenetet táncosaival a Szarvassá vált fiak második részéből. Néha hallatszik bársnyosan kéro hangja a rendezői mikrofonból, törölve Szabados György kemény effektjeit. Végre leülhettünk a főnti nézőtérj traktus első sorába, a gyéren világító lámpa fénykörébe Gombár Judittal. Tulajdonképpen díszlet- és jelmeztervezőként jegyzi a színlap, de jól tudom, a Győri Balett esetében felborult a hagyományos színházi hierarchia.

— Nézze, nálunk, a Győri Balettél kicsit mást szeretnénk. Már a felállásunk is különbözik. Itt minden táncos egyenrangú, nincsenek külön száliták és kartáncosok. Az évek folyamán mindenki kapott szólószerepet, de lehet, hogy a következő percben a karban látjuk viszont. Ivánnal tizennovok éve ismerjük egymást. Azt hiszem, különböző, mondhatnám ellentétes személyiségek vagyunk. Másfél évtizedes együttélés, rengeteg közös munka után nyugodtan mondhatom, pillantásokból értjük egymást. Ö minden érzését, gondolatát ösztönösen a tánc nyelvére fordítja, én vizuális típus lévén, rögtön látom elképzeléseit. Ugyanakkor én rettentően kritikus alkatnak ismerem magam — természetesen mindig a produkció érdekében. Ez Ivánnak rendkívüli biztonságérzetet ad, mert tudja, nem valaki ellen szól, hanem az előadás érdekében. Nem vagyok képes homokszemeket hagyni a fogaskerekek között. Látja, most, hogy Ivánnak be kellett ugrani a megbetegedett Demcsák Ottó helyett, én vettem át a helyét a rendezői pultnál, s ő tudja, az ő szemével is látom, mi történik a színpadon.

— Kérem, mondja el, miként alakul egy-egy produkció sorsa, hogyan formálódik a munkafolyamat, hogy simul embe kettőjük ellentétes jelleme?

— Mindenekelőtt a tervezett darabról kezdünk el beszélgetni. Az első pillanattól látom, amiről beszélünk — s ezt azonnal el is mondom. Így aztán egyszerre születik a mondanó, koreográfia, látvány. Természetesen mindketten megküzdünk elképzeléseinkért. Mindig egy víziót építünk tovább és tovább, így születik meg a darab, az egységes élmény. Úgy gondolom, kiegészíti egymást Iván impulzív alkata és az én tudatosabb világlátásom.

— A mostani, szegedi produkció mindenképpen rendező vállalkozás. Első részét a Magyar Néphadsereg Művészegyüttese és a Bihari Táncgyűttes mutatja be, Novák Ferenc rendezésében, Rosta László zenéjére. E rész a folklórkinésből építkezik, s a Szülőház a címe. A második részben Markó koreográfiájára a Győri Balett társulata a Város-vízit táncolja. Gombár Judit hídszereplője, hiszen mindkét díszletnek és jelmezének megálmodója.

— Igyekeztem olyan színpadi teret tervezni, ami a darabból következik, hiszen együtt él a tánc, a mozgásokkal, segíti a gondolatok, érzések közvetítését.

Gombár Judit

— Úgy tudom, egy időben Szegeden is dolgozott.

— Valóban, a hetvenes évek elején a szegedi színház jelmeztervezője voltam, sőt, itt készítettem első díszletemet is. Öt évig dolgoztam a pécsi színháznál, akkor kerültem szoros kapcsolatba a csúcsos levő Pécsi Balettel. Vonzódásom a baletthez, a táncszínházhoz szakmai indíttatású. Ez a fajta munka kívánja a legnagyobb fegyelmet. Olyan jelmezeket kell tervezni, melv látatja a testet, szabad mozgást biztosít, ugyanakkor látványos, élményszerű. Hét évig dolgoztam az Operában, 25 vagy 26 baletthez készítettem terveket. Aztán Béjart társulata következett. Az volt az én „egyetemem”. Kaptam tőle egy „főszerepet”, egy jutalomjátékot: Monte Carlóban, Tokióban, Párizsban tettem próbára felkészültségemet, állíthattam igen magasra a mércét. Furcsa módon ez a jutalomjáték is igazolta meggyőződésemet, hogy én nem játszhatom el a darabot, a díszletet nem kell megtapsolni.

— Hatodik éve Győr, tizenöt balettest, óriási sikerek, fantasztikusan gyors nemzetközi elismertség. Van-e titok?

— Győr teljes más. Borzasztó jó érzés, hogy tudjuk: ez a mi ügyünk, a mi feladatunk, a mi misszióink. Itt valóban alkotó embernek érzem magam. Önmanáknak, személyiségünk is éjtjük a közös munkában. Arról beszélhetünk a tánc egyre népszerűbb nyelvén, ami bennünket foglalkoztat, ami elkeserít, és ami felemel. Ez számunkra élet-halál kérdése. S olyan korban élünk, amikor elkoptak, kifakultak a szavak, de mozdulatokkal, táncjal olyat is közvetíthetünk, amit közlőhelyé koptattunk, amit nem tudunk, vagy nem merünk elmondani.

— Tandí Lajos

— Hol szerepel legközelebb az együttes?

— Októberben utazunk Hollandiába, NSZK-ba. Deák Bill Gyulával közösen új programot viszünk. Deák Bill Band néven is szerepelünk.

— Műfaji változás is várható?

— Megtartjuk a magunk folk rockját, Bill a sajátját. Közösen dolgozunk, míg meg nem unjuk egymást.

M. E.

Dedikálás

Gregor József, Hernádi Judit és a Bergendy-együttes dedikálja eddig megjelent lemezeit, valamint a

— Talán az a 22 esztendő, amit táncoltam a színpadon a meghívás oka. De nem hiszem, hogy elfelejtette volna Iván az Izzó planetákat. Abban is szerepeltem, az ő

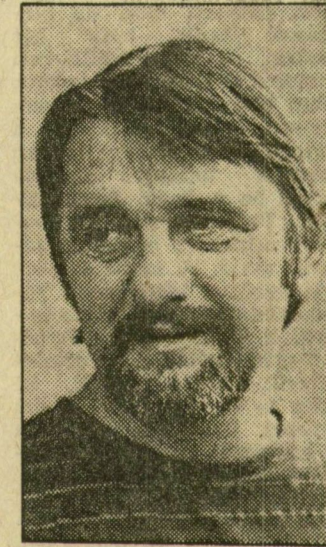
Amilyen remek színész Hont Ferencnek, a Játékok kétségtelenül leghatásosabb propagátorának, hanem Hevesi Sándornak rendezésében, aki a Nemzeti Színház társulatával Voinovich Géza Magyar passióját vitte színre — Hont csak két esztendővel később, 1933 augusztusában rendezte itt Az ember tragédiáját. A Dömötör torony hírneves leletéről pedig meglehetősen köztudott, nem oroszlan, hanem bárány — eredetiségéről, értékéről egy időben ádáz viták dúltak szép Szegednek városában. A kőoroszlánok párszáz méterrel arrébb találhatóak — a régi hídnál levő múzeum lépcsőinél, s jóval fiatalabbak, kevésbé értékesek a báránynál.

V. E.

Iluska és Bagó: Katona Klári és Balogh Ferenc

„Álvendég” a deszkákon

Szücs Elemér

Piros, fekete, barna dzszezsek, harisnyák, kopott pótlók, tükrös csizmák, balettcipők kavalkádjá a színpadon. A feszes dzszezsek kimmunkált izmokat formáznak. Lebilincselő látvány a csizmák kemény, férfias mozdulatai, a lányok hajlékonysága, könnyed nőisége. Fura. Ha a mozgás, a tánc életlenni magyarázatát vesszük alapul, a cifra figurák égési folyamatok produktumai. S a tehetség, a rátermettség még tovább ösztönzi, úzi a táncost: égesse magát mind jobban és jobban, hogy még tökéletesebb legyen a mozdulat.

— Szücs Elemér élete a tánc.

— Már nem táncolok. Ezért került a nevem mellé a „meghívott vendég” rövidítése is a Szarvassá változott fiak szerenostásán.

— Nem lehet véletlen, hogy Markó meghívta a Demagóg szerepére.

— Igen. Kaptam rangos kitüntetések, ám számomra a legfontosabb a taps volt. Ez nagyon szép pálya. Küzdelmes. S nem szabad elfelejteni: ahol nagy a fény, ott nagy az árnyék is.

M. E.

A király muzsikusa

— „Tábornok úr”, már két napja keresem.

— Nagyon igyekeztem Szegedre. A moszkvai VIT-ről hazaérkezve Pesten kellett maradjak, a televízióban készítettük felvételünket. Amint végeztünk, jöttem is, de nem tábornoknak. Megváltozott a szerepem. A francia király zenészei leszünk mindannyian.

— Nem zavarja a szerepváltozás?

— Szerintem így könnyebb. Hangszerekkel megyünk a színpadra hangulatot „csinálni”. Táncoltatjuk a királyt, a közönséget pedig mulattatni szeretnénk.

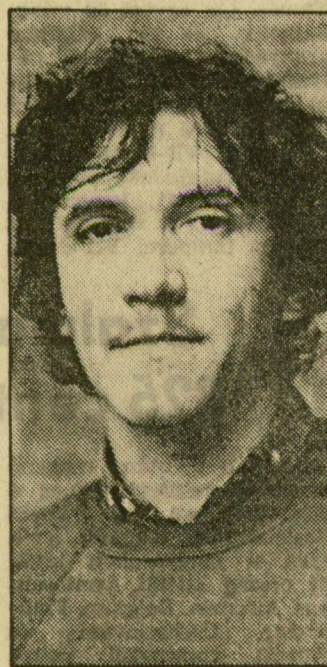
— Ha Koltay Gergely neve nem is, a Kormorán együttesé ismerős ebben a városban.

— Két évig játszottunk a JATE-klubban, talán ezért. Rendszeresen föléptünk az ifjúsági napokon is. Emlékszem, egy alkalommal zuhogott az eső, pont a mi koncertünk előtt. Jó órák késéssel tudtuk kezdeni a műsort, s a közönség kitarotán várt. Együttesünk minden meghívást elfogad, mondhatnám, szereplésünk a keresletől és a költségektől függenek.

— Az István, a királyban is szerepeltek?

— En regős voltam, az együttes többi tagja meg Koppány kíséretéhez tartozott. A zenei felvételek készítésekor is ott voltunk.

— Nagy a kereslet a

Koltay Gergely

Kormorán által képviselt folk rock muzsika iránt?

— Ahogy vesszük. Nem vagyunk válogatók, legálabbis az itthoni meghívásokkal kapcsolatban. Külföldön évente 4–5 alkalommal játszunk. Sok országban megfordultunk már, nem sorolom. Emlékezetes volt a venezuelai szereplésünk. Egyébként leggyakrabban Hollandiában és az NSZK-ban turnézunk. Az imént szó esett a televízióról. Oda is rendszeresen hívunk bennünket. Volt